

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/1818**z dne 17. julija 2020****o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z minimalnimi standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 ⁽¹⁾ in zlasti člena 19a(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, ki ga je Unija odobrila 5. oktobra 2016 ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), je okrepiti odziv na podnebne spremembe, med drugim z zagotavljanjem, da se naložbeni tokovi ujemajo s prizadevanji za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in razvoj, odporen na podnebne spremembe.
- (2) Komisija je 11. decembra 2019 sprejela svoje sporočilo Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Evropski zeleni dogovor“ ⁽³⁾. Evropski zeleni dogovor je nova strategija za rast, katere cilj je Unijo preobraziti v pravično in uspešno družbo s sodobnim, z viri gospodarnim in konkurenčnim gospodarstvom, ki v letu 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov. Izvajanje evropskega zelenega dogovora zahteva, da se vlagateljem ponudijo jasni, dolgoročni signali za izogibanje nasledim naložbam in povečanje trajnostnega financiranja.
- (3) Uredba (EU) 2016/1011 določa referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom. Metodologija teh referenčnih vrednosti temelji na zavezah iz Pariškega sporazuma. Določiti je treba minimalne standarde, ki se uporabljajo za obe vrsti referenčnih vrednosti. Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, sledijo podobnim ciljem, vendar se razlikujejo glede na raven njihove ambicioznosti. Večina minimalnih standardov bi zato morala biti skupna obema vrstama referenčnih vrednosti, vendar bi se morale mejne vrednosti razlikovati glede na vrsto referenčnih vrednosti.
- (4) Trenutno ni na voljo dovolj podatkov za oceno ogljičnega odtisa, ki izhaja iz odločitev državnih subjektov. Državne obveznice zato ne bi smele biti primerne sestavine referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom.
- (5) Ker metodologija referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, temelji na zavezah iz Pariškega sporazuma, je treba uporabiti scenarij globalnega segrevanja za 1,5 °C brez prekoračitve ali z omejeno prekoračitvijo iz Posebnega poročila Medvladnega panela za podnebne spremembe (IPCC) ⁽⁴⁾ o globalnem segrevanju za 1,5 °C (v nadaljnjem besedilu: scenarij IPCC). Ta scenarij IPCC je v skladu s ciljem Komisije, da do leta 2050 doseže neto ničelne emisije toplogrednih plinov, kot je določeno v evropskem zelenem dogovoru. Da bi bile naložbe v skladu s scenarijem IPCC, bi jih bilo treba prerazporediti iz dejavnosti, ki temeljijo na fosilnih gorivih, na zelene dejavnosti ali dejavnosti, ki temeljijo na obnovljivih virih, vpliv teh naložb na podnebje pa bi moral biti vsako leto boljši.

⁽¹⁾ UL L 171, 29.6.2016, str. 1.⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).⁽³⁾ COM(2019) 640 final.⁽⁴⁾ IPCC, 2018: Globalno segrevanje za 1,5 °C: Posebno poročilo Medvladnega panela za podnebne spremembe o posledicah globalnega segrevanja za 1,5 °C nad predindustrijsko raven in povezanih globalnih usmeritvah glede emisij toplogrednih plinov v okviru okrepitev globalnega odziva na podnebne spremembe, trajnostnega razvoja in prizadevanj za odpravo revščine.

- (6) Sektorji, navedeni v oddelkih A do H in oddelku L Priloge I k Uredbi (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*), vključno s sektorji nafte, plina, rudarstva in prometa, so sektorji, ki zelo prispevajo k podnebnim spremembam. Da bi se zagotovilo, da referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, zagotavljajo realistično sliko realnega gospodarstva, vključno s sektorji, ki bi morali dejavno zmanjševati emisije toplogrednih plinov, da bi postali cilji Pariškega sporazuma uresničljivi, izpostavljenost teh referenčnih vrednosti do teh sektorjev ne bi smela biti manjša od izpostavljenosti njihovega osnovnega naložbenega bazena. Ta zahteva pa bi morala veljati samo za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ki so referenčne vrednosti za lastniški kapital, s čimer bi zagotovili, da bi lahko vlagatelji v lastniški kapital, ki podpirajo cilje Pariškega sporazuma, z vključenostjo in glasovanjem še naprej vplivali na prehod podjetja k bolj trajnostnim dejavnostim.
- (7) Izračun emisij toplogrednih plinov bi moral biti primerljiv in dosleden. Zato je treba določiti pravila o tem, kako pogosto je treba te izračune posodablјati in, kjer je relevantno, o valuti, ki jo je treba uporabiti.
- (8) Razogljčenje, ki bi temeljilo samo na emisijah toplogrednih plinov s področja 1 in področja 2, bi lahko privedlo do paradoksalnih rezultatov. Zato bi bilo treba pojasniti, da minimalni standardi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ne bi smeli upoštevati samo neposrednih emisij iz podjetij, ampak tudi emisije, ocenjene na podlagi življenjskega cikla, ter torej vključevati emisije toplogrednih plinov s področja 3. Vendar je zaradi nezadostne kakovosti podatkov, ki so trenutno na voljo za emisije toplogrednih plinov s področja 3, treba določiti ustrezno časovnico za njihovo postopno uvedbo in za omejeno obdobje omogočiti uporabo rezerv fosilnih goriv. Ta časovnica za postopno uvedbo bi morala temeljiti na seznamu gospodarskih dejavnosti iz Uredbe (ES) št. 1893/2006.
- (9) Upravlјavci referenčnih vrednosti bi morali imeti možnost, da podjetjem pripišejo večjo utež na podlagi ciljev glede razogljčenja, ki so si jih ta zadala. Zato bi bilo treba določiti posebna pravila za cilje glede razogljčenja, o katerih poročajo posamezna podjetja.
- (10) Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, bi morale odražati njihovo sposobnost razogljčenja iz enega leta v drugo. Ta krivulja minimalnega razogljčenja bi se morala izračunati z uporabo scenarija IPCC. Poleg tega bi bilo treba za preprečevanje lažnega zelenega oglaševanja določiti pogoje za odstopanje od krivulje razogljčenja in za pravico do nadaljnjega označevanja referenčne vrednosti kot referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali kot referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom.
- (11) Glavni parameter za izračun krivulje razogljčenja bi morala biti intenzivnost toplogrednih plinov, saj ta parameter zagotavlja primerljivost med sektorji in ni pristranski v korist ali škodo določenega sektorja. Za izračun intenzivnosti toplogrednih plinov je potrebna tržna kapitalizacija zadevnega podjetja. Kadar pa se referenčne vrednosti uporabljajo za podjetniške instrumente s fiksnim donosom, tržna kapitalizacija morda ne bo na voljo za podjetja, ki nimajo kotirajočih lastniških vrednostnih papirjev. Zato bi bilo treba določiti, da bi moralo biti, kadar se referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, uporabljajo za podjetniške instrumente s fiksnim donosom, upravlјavcem referenčnih vrednosti dovoljeno, da namesto na podlagi intenzivnosti toplogrednih plinov izračunanih emisij toplogrednih plinov uporabljajo tiste, izračunane na podlagi absolutnih vrednosti.
- (12) Za zagotovitev primerljivosti in doslednosti podatkov o emisijah toplogrednih plinov bi bilo treba določiti pravila za izračun sprememb intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov.
- (13) Za doseganje ciljev Pariškega sporazuma je potrebno, da imajo referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, izhodiščni odstotek zmanjšanja izpostavljenosti do s toplogrednimi plini intenzivnih sredstev glede na njihove matične referenčne vrednosti ali osnovne naložbene bazene. Vendar bi moral biti ta odstotek zmanjšanja večji za referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ki so v osnovi ambicioznejše od referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod.

^(*) Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

- (14) Referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ne bi smele prispevati k spodbujanju naložb v finančne instrumente, ki jih izdajajo podjetja, ki kršijo globalne standarde, kot so načela globalnega dogovora Združenih narodov (UNGC). Zato je treba določiti posebna merila za izključitev, ki temeljijo na podnebnih ali drugih okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) vidikih. Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod bi morale v skladu s časovnico iz Uredbe (EU) 2016/1011 ta merila za izključitev izpolnjevati od 31. decembra 2022.
- (15) Da bi podprli zmanjšanje uporabe virov energije, ki onesnažujejo okolje, in ustrezen prehod na obnovljive vire energije, je primerno tudi, da so podjetja, ki ustvarijo več kot določen odstotek svojih prihodkov iz premoga, nafte ali plina, izključena iz referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom. Pri določanju teh posebnih izključitev bi bilo treba upoštevati spremembe deleža teh virov energije v globalni oskrbi s primarno energijo med letom 2020 in letom 2050, kot je predvideno v scenariju IPCC. Konkretnije se v skladu s preglednico 2.6 posebnega poročila IPCC o globalnem segrevanju za 1,5 °C pričakuje, da se bo med letoma 2020 in 2050 poraba premoga zmanjšala za 57 % do 99 %, poraba nafte pa za 9 % do 93 %, medtem ko naj bi se poraba plina povečala za 85 % ali zmanjšala za 88 %. Plin se lahko uporabi pri prehodu na nizkoogljično gospodarstvo, zlasti kot nadomestek za premog, kar pojasnjuje širši pričakovani razpon njegovega razvoja, čeprav povprečno pričakovano zmanjšanje njegove porabe znaša 40 %. Iz istega razloga je treba izključiti podjetja, ki več kot določen odstotek svojih prihodkov ustvarijo z dejavnostmi proizvodnje električne energije.
- (16) Za zagotovitev preglednosti glede metodologije, ki se uporablja za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, je primerno določiti pravila o potrebnih razkritjih, ki zadevajo krivuljo razogljčenja in vire podatkov za obe kategoriji referenčnih vrednosti. Iz istega razloga je primerno določiti zahteve po razkritju za upravljavce referenčnih vrednosti, ki uporabljajo ocene za podatke o emisijah toplogrednih plinov, ne glede na to, ali jih zagotavljajo zunanji ponudniki podatkov ali ne.
- (17) Da bi podprli uskladitev metodologije za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, je primerno določiti pravila o kakovosti in točnosti virov podatkov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „emisije toplogrednih plinov“ pomenijo emisije toplogrednih plinov, kot so opredeljene v točki (1) člena 3 Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾;
- (b) „absolutne emisije toplogrednih plinov“ pomenijo tone ekvivalenta CO₂, kot so opredeljene v točki (7) člena 2 Uredbe (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾;
- (c) „intenzivnost toplogrednih plinov“ pomeni absolutne emisije toplogrednih plinov, deljene z v milijonih eurov izraženo vrednostjo podjetja, vključno z denarnimi sredstvi;

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL L 150, 20.5.2014, str. 195).

- (d) „vrednost podjetja, vključno z denarnimi sredstvi“ ali „VPDS“ pomeni vsoto tržne kapitalizacije navadnih delnic, tržne kapitalizacije prednostnih delnic in knjigovodske vrednosti skupnega dolga in neobvladujočih deležev brez odbitka denarnih sredstev ali denarnih ustreznikov na koncu proračunskega leta;
- (e) „naložbeni bazen“ pomeni nabor vseh instrumentov v danem razredu sredstev ali skupini razredov sredstev, v katere se lahko vlaga;
- (f) „izhodiščno leto“ pomeni prvo leto v nizu let v referenčni vrednosti.

POGLAVJE II

MINIMALNI STANDARDI ZA OBLIKOVANJE METODOLOGIJE DOLOČANJA REFERENČNIH VREDNOSTI

ODDELEK 1

MINIMALNI STANDARDI, SKUPNI REFERENČNIH VREDNOSTIM EU ZA PODNEBNI PREHOD IN REFERENČNIH VREDNOSTIM EU, USKLAJENIM S PARIŠKIM SPORAZUMOM

Člen 2

Referenčni temperaturni scenarij

Upravitelj referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravitelj referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, uporabijo scenarij globalnega segrevanja za 1,5 °C brez prekoračitve ali z omejeno prekoračitvijo iz Posebnega poročila Medvladnega panela za podnebne spremembe (IPCC) o globalnem segrevanju za 1,5 °C kot referenčni temperaturni scenarij pri oblikovanju metodologije za določanje teh referenčnih vrednosti.

Člen 3

Omejitev pri razporeditvi lastniških instrumentov

Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ki temeljijo na lastniških vrednostnih papirjih, uvrščenih na javni trg v Uniji ali v drugi jurisdikciji, imajo skupno izpostavljenost do sektorjev iz oddelkov A do H in oddelka L Priloge I k Uredbi (ES) št. 1893/2006, ki je vsaj enakovredna skupni izpostavljenosti osnovnega naložbenega bazena do teh sektorjev.

Člen 4

Izračun intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov

1. Upravitelj referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravitelj referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, izračunajo intenzivnost toplogrednih plinov ali, kjer je relevantno, absolutne emisije toplogrednih plinov teh referenčnih vrednosti, pri čemer uporabijo isto valuto za vsa njihova osnovna sredstva.
2. Upravitelj referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravitelj referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, vsako leto ponovno izračunajo intenzivnost toplogrednih plinov in absolutne emisije toplogrednih plinov teh referenčnih vrednosti.

Člen 5

Uvedba podatkov o emisijah toplogrednih plinov s področja 3 v metodologiji določanja referenčnih vrednosti

1. V metodologijo določanja referenčnih vrednosti za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, se podatki o emisijah toplogrednih plinov s področja 3 vključijo na naslednji način:
 - (a) od 23. decembra 2020 podatki o emisijah toplogrednih plinov s področja 3 vsaj za energetski in rudarski sektor iz oddelkov 05 do 09 ter 19 in 20 Priloge I k Uredbi (ES) št. 1893/2006;
 - (b) v dveh letih od 23. decembra 2020 podatki o emisijah toplogrednih plinov s področja 3 vsaj za sektorje prometa, gradbeništva, stavb, materialov in industrije iz oddelkov 10 do 18, 21 do 33, 41, 42 in 43, 49 do 53 in oddelka 81 Priloge I k Uredbi (ES) št. 1893/2006;

- (c) v štirih letih od 23. decembra 2020 podatki o emisijah toplogrednih plinov s področja 3 za vse druge sektorje iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1893/2006.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 lahko upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, od 23. decembra 2020 do 31. decembra 2021 uporabljajo rezerve fosilnih goriv, če dokažejo, da ne morejo izračunati ali oceniti podatkov o emisijah toplogrednih plinov s področja 3.

Člen 6

Podjetja, ki si postavljajo in objavljajo cilje glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov

Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, lahko v teh referenčnih vrednostih povečajo utež izdajateljev vrednostnih papirjev, ki sestavljajo referenčne vrednosti, ki si postavljajo in objavljajo cilje glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) izdajatelji vrednostnih papirjev, ki sestavljajo referenčne vrednosti, dosledno in natančno objavljajo svoje emisije toplogrednih plinov s področij 1, 2 in 3;
- (b) izdajatelji vrednostnih papirjev, ki sestavljajo referenčne vrednosti, so zmanjšali svojo intenzivnost toplogrednih plinov ali, kjer je relevantno, svoje absolutne emisije toplogrednih plinov, vključno z emisijami toplogrednih plinov s področij 1, 2 in 3, v povprečju vsaj za 7 % letno vsaj tri leta zapored.

Za namene prvega pododstavka se emisije toplogrednih plinov s področja 3 upoštevajo v skladu z obdobjem postopnega uvajanja iz člena 5.

Člen 7

Določitev krivulje razogljichenja

1. Krivulja razogljichenja za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ima naslednje cilje:

- (a) za lastniške vrednostne papirje, uvrščene na javni trg v Uniji ali v drugi jurisdikciji, v povprečju vsaj 7-odstotno zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov na leto;
- (b) za dolžniške vrednostne papirje, razen tistih, ki jih izda izdajatelj državnega vrednostnega papirja, kadar ima izdajatelj teh dolžniških vrednostnih papirjev lastniške vrednostne papirje, ki so uvrščeni na javni trg v Uniji ali v drugi jurisdikciji, v povprečju vsaj 7-odstotno zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov na leto ali v povprečju vsaj 7-odstotno zmanjšanje absolutnih emisij toplogrednih plinov na leto;
- (c) za dolžniške vrednostne papirje, razen tistih, ki jih izda izdajatelj državnega vrednostnega papirja, kadar izdajatelj teh dolžniških vrednostnih papirjev nima lastniških vrednostnih papirjev, ki so uvrščeni na javni trg v Uniji ali v drugi jurisdikciji, v povprečju vsaj 7-odstotno zmanjšanje absolutnih emisij toplogrednih plinov na leto.

2. Cilji iz odstavka 1 se izračunajo geometrijsko, kar pomeni, da se letno vsaj 7-odstotno zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov za leto „n“ izračuna na podlagi intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov za leto „n – 1“ v geometrijskem zaporedju od izhodiščnega leta.

3. Kadar se je v zadnjem koledarskem letu povprečna VPDS vrednostnih papirjev, ki sestavljajo referenčno vrednost, povečala ali zmanjšala, se VPDS vsake sestavine referenčne vrednosti prilagodi tako, da se deli z inflacijskim prilagoditvenim faktorjem za vrednost podjetij. Ta inflacijski prilagoditveni faktor za vrednost podjetij se izračuna tako, da se povprečna VPDS sestavin referenčne vrednosti na koncu koledarskega leta deli s povprečno VPDS sestavin referenčne vrednosti na koncu predhodnega koledarskega leta.

4. Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, za vsako leto, v katerem cilji iz odstavka 1 niso doseženi, te nedosežene cilje kompenzirajo tako, da cilje svoje krivulje razogljichenja za naslednje leto prilagodijo navzgor.

5. Upravljalci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljalci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, svojih referenčnih vrednosti ne morejo več označevati kot takih, kadar:

- (a) cilji iz odstavka 1 v danem letu niso doseženi, nedoseganje ciljev pa se ne kompenzira v naslednjem letu; ali
- (b) cilji iz odstavka 1 niso doseženi trikrat v katerem koli zaporednem 10-letnem obdobju.

Upravljalci referenčnih vrednosti lahko referenčno vrednost ponovno označijo kot referenčno vrednost EU za podnebni prehod ali kot referenčno vrednost EU, usklajeno s Pariškim sporazumom, kadar ta referenčna vrednost izpolnjuje cilj krivulje razogljčenja dve zaporedni leti po izgubi oznake, razen če je referenčna vrednost to oznako izgubila dvakrat.

Člen 8

Sprememba intenzivnosti toplogrednih plinov in absolutnih emisij toplogrednih plinov

1. Sprememba intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov se izračuna kot odstotna razlika med tehtano povprečno intenzivnostjo toplogrednih plinov ali absolutnimi emisijami toplogrednih plinov vseh sestavin referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, na koncu leta „n“ in tehtano povprečno intenzivnostjo toplogrednih plinov ali absolutnimi emisijami toplogrednih plinov vseh sestavin referenčnih vrednosti na koncu leta „n – 1“.

2. Upravljalci referenčnih vrednosti uporabijo novo izhodiščno leto, kadar pride do pomembnih sprememb v metodologiji izračuna intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov.

Za namene prvega pododstavka novo izhodiščno leto pomeni leto, v katerem se izračuna krivulja razogljčenja iz člena 7.

Izbira novega izhodiščnega leta ne vpliva na pravila iz člena 7(5).

ODDELEK 2

MINIMALNI STANDARDI ZA REFERENČNE VREDNOSTI EU ZA PODNEBNI PREHOD

Člen 9

Izhodiščno zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod

Intenzivnost toplogrednih plinov ali, kjer je relevantno, absolutne emisije toplogrednih plinov za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod, vključno z emisijami toplogrednih plinov s področij 1, 2 in 3, so vsaj 30 % nižje od intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov naložbenega bazena.

Za namene prvega pododstavka se emisije toplogrednih plinov s področja 3 upoštevajo v skladu z obdobjem postopnega uvajanja iz člena 5.

Člen 10

Izključevanje iz referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod

1. Upravljalci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod v svoji metodologiji razkrijejo, ali in na kak način iz nje izključujejo podjetja.
2. Upravljalci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod od 31. decembra 2022 zagotavljajo izpolnjevanje zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 12(1) ter iz člena 12(2).

ODDELEK 3

MINIMALNI STANDARDI ZA REFERENČNE VREDNOSTI EU, USKLAJENE S PARIŠKIM SPORAZUMOM

Člen 11

Izhodiščno zmanjšanje intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov za referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

Intenzivnost toplogrednih plinov ali, kjer je relevantno, absolutne emisije toplogrednih plinov za referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, vključno z emisijami toplogrednih plinov s področij 1, 2 in 3, so vsaj 50 % nižje od intenzivnosti toplogrednih plinov ali absolutnih emisij toplogrednih plinov naložbenega bazena.

Za namene prvega pododstavka se emisije toplogrednih plinov s področja 3 upoštevajo v skladu z obdobjem postopnega uvajanja iz člena 5.

Člen 12

Izključevanje iz referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom

1. Upravljalci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, iz teh referenčnih vrednosti izključijo vsa naslednja podjetja:

- (a) podjetja, ki se ukvarjajo z dejavnostmi, povezanimi s spornim orožjem;
- (b) podjetja, ki se ukvarjajo z gojenjem in proizvodnjo tobaka;
- (c) podjetja, za katera so upravljalci referenčnih vrednosti ugotovili, da kršijo načela globalnega dogovora Združenih narodov (UNGC) ali smernice Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) za mednarodna podjetja;
- (d) podjetja, ki ustvarijo 1 % ali več svojih prihodkov z odkrivanjem, rudarjenjem, pridobivanjem, distribucijo ali rafiniranjem črnega premoga in lignita;
- (e) podjetja, ki ustvarijo 10 % ali več svojih prihodkov z odkrivanjem, pridobivanjem, distribucijo ali rafiniranjem naftnih goriv;
- (f) podjetja, ki ustvarijo 50 % ali več svojih prihodkov z odkrivanjem, pridobivanjem, proizvodnjo ali distribucijo plinastih goriv;
- (g) podjetja, ki ustvarijo 50 % ali več svojih prihodkov s proizvodnjo električne energije z intenzivnostjo toplogrednih plinov nad 100 g CO₂ e/kWh.

Sporno orožje za namene točke (a) pomeni sporno orožje, kot je navedeno v mednarodnih pogodbah in konvencijah, načelih Združenih narodov in, kjer je relevantno, nacionalni zakonodaji.

2. Upravljalci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, iz teh referenčnih vrednosti izključijo vsa podjetja, za katera sami ali s pomočjo zunanjih ponudnikov podatkov odkrijejo ali ocenijo, da znatno škodujejo enemu ali več okoljskim ciljem iz člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*) v skladu s pravili o ocenah iz člena 13(2) te uredbe.

3. Upravljalci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, v svoji metodologiji določanja referenčnih vrednosti razkrijejo vsa dodatna merila za izključitev, ki jih uporabljajo in ki temeljijo na podnebnih ali drugih okoljskih, socialnih in upravljaljskih (ESG) dejavnikih.

^(*) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

POGLAVJE III

PREGLEDNOST IN TOČNOST

Člen 13

Zahteve za preglednost pri ocenah

1. Poleg zahtev iz Priloge III k Uredbi (EU) 2016/1011 upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki uporabljajo ocene, ki ne temeljijo na podatkih, ki jih zagotovi zunanji ponudnik podatkov, formalizirajo, dokumentirajo in objavijo metodologijo, na kateri temeljijo take ocene, vključno s:
 - (i) pristopom, ki so ga uporabili za izračun emisij toplogrednih plinov, ter glavnimi predpostavkami in previdnostnimi načeli, na katerih temeljijo te ocene;
 - (ii) raziskovalno metodologijo za ocenjevanje manjkajočih, neprijavljenih ali premalo prijavljenih emisij toplogrednih plinov;
 - (iii) sklopi zunanjih podatkov, uporabljenimi pri ocenjevanju manjkajočih, neprijavljenih ali premalo prijavljenih emisij toplogrednih plinov;
- (b) upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki uporabljajo ocene, ki temeljijo na podatkih, ki jih zagotovi zunanji ponudnik podatkov, formalizirajo, dokumentirajo in objavijo vse naslednje informacije:
 - (i) ime in kontaktne podatke ponudnika podatkov;
 - (ii) uporabljeno metodologijo ter glavne predpostavke in previdnostna načela, če so na voljo;
 - (iii) povezavo do spletnega mesta ponudnika podatkov in relevantne uporabljene metodologije, če je na voljo.

2. Za namene člena 12(2) upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki uporabljajo ocene, ki ne temeljijo na podatkih, ki jih zagotovi zunanji ponudnik podatkov, formalizirajo, dokumentirajo in objavijo metodologijo, na kateri temeljijo take ocene, vključno z:
 - (i) uporabljenim pristopom in raziskovalno metodologijo ter glavnimi predpostavkami in previdnostnimi načeli, na katerih temeljijo te ocene;
 - (ii) sklopi zunanjih podatkov, uporabljenih pri ocenjevanju;
- (b) upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki uporabljajo ocene, ki temeljijo na podatkih, ki jih zagotovi zunanji ponudnik podatkov, formalizirajo, dokumentirajo in objavijo vse naslednje informacije:
 - (i) ime in kontaktne podatke ponudnika podatkov;
 - (ii) uporabljeno metodologijo ter glavne predpostavke in previdnostna načela, če so na voljo;
 - (iii) povezavo do spletnega mesta ponudnika podatkov in relevantne uporabljene metodologije, če je na voljo.

Člen 14

Razkritje krivulje razogljčenja

Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, formalizirajo, dokumentirajo in objavijo krivulje razogljčenja za navedene referenčne vrednosti, izhodiščno leto, uporabljeno za določitev teh krivulj razogljčenja, in, kadar cilji, določeni s krivuljo razogljčenja, niso doseženi, razloge za to in ukrepe, ki jih bodo sprejeli za dosego prilagojenega cilja iz člena 7(4).

Člen 15

Točnost virov podatkov

1. Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, zagotovijo, da so podatki o emisijah toplogrednih plinov s področij 1, 2 in 3 točni v skladu z globalnimi ali evropskimi standardi, kot so metoda okoljskega odtisa izdelka in metoda okoljskega odtisa organizacij ⁽⁹⁾, računovodski standard in standard poročanja za vrednostno verigo podjetij (področje 3) ⁽¹⁰⁾, standard EN ISO 14064 ali standard EN ISO 14069.
2. Za namene odstavka 1 upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, v svoji metodologiji razkrijejo uporabljeni standard.
3. Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, zagotovijo primerljivost ter kakovost podatkov o emisijah toplogrednih plinov.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. julija 2020

Za Komisijo

Predsednica

Ursula VON DER LEYEN

⁽⁹⁾ Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard (september 2011), dodatek k standardu GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard (računovodski standard in standard poročanja za podjetja na podlagi protokola o toplogrednih plinih).